

TEMA DEL DIA

ART EN TEMPS DE CONFINAMENT ► El sallentí Roger Andorrà i el duet format per Elena Tarrats i Marc Vilajuana han pogut presentar a la fira que se celebra a Manresa els seus nous projectes, dos treballs als quals el confinament va posar en pausa però que simbolitzen el retorn gradual de l'activitat

La música se sobreposa a la pandèmia

► Els compositors i els intèrprets no ho han tingut gens fàcil en els darrers mesos però la Mediterrània els dona una empenta

Els artistes

TONI MATA I RIU MANRESA

■ Cada artista té una història per explicar en un any per oblidar. Setmana a setmana, mes a mes, molts esdeveniments van anar caient del calendari, els discos van quedar a mig enregistrar o amb la promoció guardada en un calaix i l'agenda de concerts es va desplomar de cop i volta, fins a límits que costarà de re-

cuperar. I, malgrat tot, la Fira Mediterrània de Manresa s'ha alçat en aquest panorama desolador que de mica en mica va agafant color i està donant l'oportunitat de donar a conèixer el seu treball a molts cantants, músics i intèrprets de diverses disciplines escèniques. Un oasi en el desert.

Dues de les propostes que s'han

pogut veure a la fira manresana van patir, d'una manera o altra, el confinament, l'aturada, el punt i a part. Però, alhora, es van beneficiar de l'ocasió de repensar-se, afinar-se, millorar. El sallentí Roger Andorrà, d'una banda, i el duet que formen Elena Tarrats i Marc Vilajuana, de l'altra, va parlar ahir amb aquest diari per explicar com han viscut el

darrer mig any, els neguits, les inquietuds i les esperances d'aquest 2020 convuls. Els tres artistes comparteixen la voluntat i la necessitat de no cremar el seu treball, de donar-li el temps i la pausa que tota creació demana. Saben que les actuacions aniran tornant, i agraïxen l'oportunitat que els ha donat la fira per explicar-se.

Roger Andorrà

► MÚSIC I AUTOR DEL DISC «ELECTROGRALLA»

«No vull treure l'àlbum fins que torni la cultura popular»

TONI MATA I RIU MANRESA

■ Hi ha dies que a Roger Andorrà (1984) li cremen als dits els centenars de còpies del disc *Electrogralla* que guarda com un tresor esperant temps millors. Ja ho té tot a punt, no només l'àlbum físic amb nou peces, sinó també la web i un videoclip que encara no ha vist la llum, però «no ho trauré fins que no torni la cultura popular, fins que no hi hagi gegants i castells... aleshores serà el moment».

El músic sallentí va presentar divendres al matí a la Taverna un tast de mitja hora del seu primer àlbum. «M'estimo molt la fira, es fa a la meua comarca i ser-hi és, per a mi, tot un luxe. Està molt bé que s'hagi pogut dur a terme», apunta Andorrà, que volia publicar *Electrogralla* el mes d'abril. «Estava tot fet, havia acabat de gravar al gener», apunta, «però ho vem haver de parar tot». I ara, no té pressa, perquè no vol que aquesta inèdita fusió de la gralla i l'electrònica es crema a la velocitat de la llum en un moment en què el mercat no és propici.

L'insòlit i atrevit maridatge musical de l'intèrpret bagenc va ser l'argument del seu treball de final de carrera a l'Escola Superior de Música de Catalunya. «El Marcel Casellas em va fer de tutor i, en un moment donat, em va comentar que tot el que sabia de bases electròniques ja m'ho havia ensenyat i que seria bo que busqués algú que dominés més aquest tema», explica. Quan se li va suggerir el nom de Llibert Fortuny, d'entrada ho va desesti-

mar perquè «si li dic el que faig, ell que es dedica al be bop, se'n riurà a la cara». Però, malgrat tot, «li vaig enviar un missatge de whatsapp i, de seguida, em va respondre amb una nota de veu assegurant que li interessava molt el meu projecte i que si jo anava a totes, ell hi aniria el doble».

«Em va trobar uns micròfons adequats, un loop station per fer sonar, tres, quatre, cinc gralles, una màquina de sons per variar el so de la gralla, ...», recorda Andorrà. «Sense buscar-los, em van començar a sortir bolos», afegeix, fins i tot del món on podria semblar, d'entrada, que aquesta pèrdua de la innocència de la gralla no entraria amb bon peu. «Em vaig adonar del que tenia entre mans i vaig pensar que era el moment de fer un disc», indica Andorrà.

I en aquest punt, el vincle amb Fortuny es va estrènyer encara més: «Ell no ha produït mai cap disc, però jo li vaig dir que si ell confiava el doble en mi, com havia dit, jo ara hi confiava el triple». Malgrat que la pandèmia va frustrar el llançament, «durant aquest temps he pogut treballar en afinar el directe». Ara, només falta que el virus abaixi la guàrdia i *Electrogralla* serà al carrer.

MIREIA ARSO

Elena Tarrats i Marc Vilajuana

► MÚSICS I AUTORS DEL DISC «GAUDEAMUS OMNES»

«Anàvem a un lloc que ens inspirava i improvisàvem»

TONI MATA I RIU MANRESA

■ En un dinar tranquil a casa o escoltant el silenci a l'interior de l'església de Santa Anna de Barcelona, la inspiració et pot regalar un moment de lucidesa que acaba a l'escenari temps després convertit en un tema musical. Els joves Marc Vilajuana i Elena Tarrats van estrenar ahir a la Fira Mediterrània el seu primer disc, *Gaudeamus Omnes*, on han deixat fluir la composició i la improvisació generades durant mesos de recerca i experimentació. Un projecte que incorpora un missatge de retorn a unes essències arraconades.

«No hi havia una voluntat prèvia de fer un disc de denúncia», explica Tarrats, una artista polifacètica que des dels inicis de la seva carrera ha alternat i combinat diferents registres creatius, com en la reeixida obra de teatre musical *Maremar*: «però hi traspuen les nostres inquietuds per qüestions com l'ecologisme, el feminisme, les relacions socials i la migració, entre altres».

N'és una mostra la concepció del disc, que es pot trobar des del passat 2 d'octubre a la plataforma digital Spotify. Convençuts que cal predicar amb l'exemple en la lluita contra l'ús irracional de plàstics, no han volgut editar un compacte físic. I han editat un llibret d'artista on expliquen el concepte de l'àlbum amb entrevistes a experts com la biòloga Rosa Bosch i la musicòloga Paloma González. «Qui el vulgui, ens el pot demanar a través de la web i li enviem, i a dins hi ha un link de descàrrega del disc», expliquen.

En un món de presses i impaciència, el disc que han facturat aquest duet que puja als escenaris des del 2018 és un regal per als sentits que beu d'un concepte de la vida basat «en la pausa, la qualitat, la constància per tornar a l'arrel».

En l'origen de *Gaudeamus Omnes* hi ha «l'anar a un lloc que ens inspira, improvisar amb la veu, enregistrar-nos i després escoltar què ens ha sortit», explica Vilajuana, intèrpret i investigador de les arts escèniques. «Vem acabar les mesclades el dia abans que es decretés el confinament», recorda, si bé «ja teníem pensat que no el trauríem fins a l'octubre perquè creiem que un treball així vol molt temps, té el seu propi ritme», afegeix Tarrats.

El projecte que ahir va lluir a Manresa beu de paisatges tan distants com la música medieval, el minimalisme, el jazz, les músiques del món i l'electroacústica que han pogut treballar gràcies a la producció de Xavi Lloses. Fugint de totes les etiquetes, han facturat un disc que sorprèn a cada instant.

MIREIA ARSO